

Xénia Jursová Faktorová

Ladové kamene

Bol chladný jesenný deň. Mrakov pribúdalo a onedlho sa pridala i vetrík. Slniečko už nemalo takú moc ako počas leta. V budove škôlky sa v ten deň hralo už množstvo detí. Medzi nimi aj chlapci Erik a Samko.

„Vieš, čo som včera videl?“ ozval sa po chvíli Samko.

Erik pokrútil hlavou.

„Kamene, ktoré padali z neba. Naozajstne tvrdé kamene,“ zvýraznil Samko.

Erik sa zatváril nedôverčivo.

„Kamene predsa nepadajú z neba.“

„A veru áno! S rodičmi sme akurát cestovali k babke. Mali sme šťastie, že sme sedeli v aute.“

Erik počúval kamarátovo

rozprávanie, no

nechcelo sa mu

veriť. Chlapci sa

dohrali s autíčkami

a neskôr si kreslili.

Erik kreslil veľkú

školskú tašku,

s ktorou pôjde

budúcu jeseň

Ľadové kamene

prvý raz do školy, a Samko maľoval malé kamienky.

„To sú ony?“ spýtal sa Erik.

Samko prikývol.

Poobede chlapci zaľahli do malých postieľok. Erikovi sa sníval pekný sen, no zrazu ho vyrušilo Samkovo kričanie.

„Podťe, podťe! Padajú z neba kamene!“

Všetky deti otvorili oči a pozerali na Samka, ktorý postával pri okne. Erik bleskovo odkryl perinu a pozrel cez sklo. Kamarát hovoril pravdu. Z neba padali skutočné lesklé kamienky a klopotali na okná. Deti prekvapene civeli von oknom, niektoré sa i zľakli.

„Čo sa to deje, deti?“ spýtala sa pani učiteľka.

„Z neba padajú kamene!“ oznámil svižne Samko.

Pani učiteľka sa usmiala a otvorila veľké okno. Nabrala za hrst drobných guľôčok a ukázala ich deťom.

„To nie sú skutočné kamene, deti,“ povedala milo a opäť okno privrela.

„A čo to teda je?“ chcel vedieť Erik.

„Volajú sa krúpy.“

„Krúpy?“ prekvapene zopakovali deti.

„Áno, sú to drobné kúsočky zamrznutej vody. Keď je vonku príliš chladno, voda sa mení na ľad a padá ako takéto drobné guľôčky. Vidíte, ako sa topia?“

Na dlani pani učiteľky zostala o pár sekúnd už len voda.

„Týchto kamienkov sa nemusíte báť, len klopokajú na okno.“

Deti sa udivene pozerali na dážď z krúp.

„Aspoň že nie sú nebezpečné,“ povedal polohlasne Erik.

„To áno,“ šepol Samko, ktorý sa ich najskôr bál.

„Deti, olovrant,“ povedala pani učiteľka a všetci sa nahrnuli do jedálne.

„Aj tak je príroda čarovná,“ kývli na seba chlapci.

1. V akom ročnom období sa odohrával dej príbehu?

(Označ **X** správne ročné obdobie.)

☐

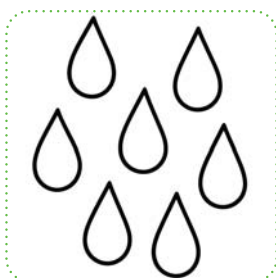
☐

☐

☐

2. Čo padalo z oblohy?

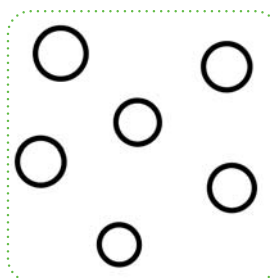
(Zakrúžkuj správnu odpoveď.)

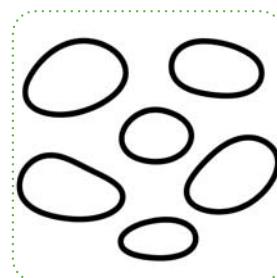
DÁŽĎ

SNEH

KRÚPY

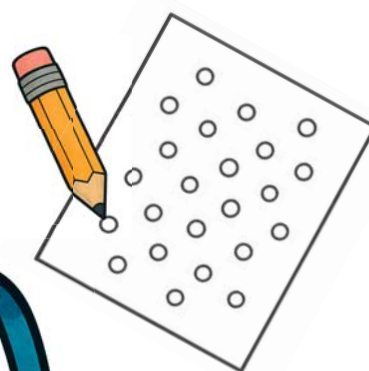

KAMEŇ

3. Čo kreslili chlapci? Prirad' čiarami.

Erik

Samko

4. Erik kreslil školskú tašku, s ktorou pôjde budúcu jeseň prvý raz do školy. V ktorom mesiaci sa začína školský rok?

(Vyfarbi správnu možnosť.)

AUGUST

DECEMBER

SEPTEMBER

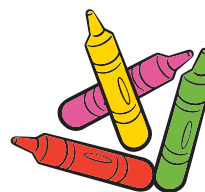
AUGUST

5. Čo sú to krúpy?

(Zakrúžkuj písmeno so správnou odpoveďou.)

- a) Drobné guľôčky snehu.
- b) Drobné guľôčky zamrznutej vody.
- c) Drobné guľôčky vody.

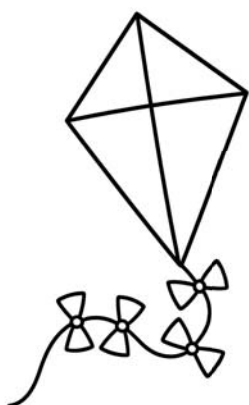
6. Vyfarbi obrázky predmetov a slová, ktoré sú typické pre jeseň.

SEPTEMBER

JANUÁR

OKTÓBER

MAREC

7. Vymysli a napíš dve vety.
Použi ľubovoľné obrázky a slová z predchádzajúcej úlohy.

.....

.....

.....

.....

.....

8. Nájdi v písmenkovom hadovi slová z príbehu a zakrúžkuj ich.

EŠKÔLKARAKIKAMENEVEŠIAUTÍČKAMIŽUDA
POSTIEĽKYTEČÍMOKNORIŽPERINALAGUĽÔČKY

9. Nájdi v texte slová s písmenom ô a podčiarkni ich.
Napíš ešte dve slová, v ktorých sa nachádza písmeno ô.

.....

.....

.....

.....

Ľadové kamene

A large rectangular area with a green border, containing 20 horizontal dotted lines for writing.